

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

žalobce: J. V. [redacted] narozen [redacted]
trvale bytem [redacted],
zastoupen advokátem Mgr. Jakubem Kratochvílem
se sídlem AK Praha 1, Novomlýnská 1238/3,

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,**
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 424/16,

o zaplacení 115.630,00 Kč s přísl.,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 60.937,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 7. 10. 2018 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 54.692,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 7. 10. 2018 do zaplacení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Jakuba Kratochvíla, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

Odůvodnění

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím z titulu přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu měla vzniknout v souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4, pod sp. zn. [REDAKCE]. Uváděl, že svůj nárok předběžně u žalované uplatnil, a to 6. 4. 2018, ke dni podání žaloby však jeho nárok uspokojen ze strany žalované nebyl. Uvedl, že soudní řízení dosud skončeno nebylo, trvá nepřiměřeně dlouhou dobu, po dobu 6 let a 6 měsíců, konkrétně délku řízení vymezil od 8. 6. 2012 do 8. 12. 2018. Za předmětnou délku řízení žádal finanční zadostiučinění ve výši vyjádřené v petitu žaloby, když uváděl, že meritem věci je zrušení, případně snížení vyživovací povinnosti žalobce k jeho zletilému synovi, žalobce trpí nejistotou ohledně výsledku předmětného řízení a také uváděl svou nepříznivou zdravotní a životní situaci.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobce u žalované dne 6. 4. 2018 jako nároku na úhradu přiměřeného zadostiučinění z důvodu nepřiměřené délky řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná dále uvedla, že nárok žalobce posoudila, avšak dospěla k absenci odpovědnostního titulu v podobě tvrzeného nesprávného úředního postupu. Proto žádost žalobce zamítla. Poukázala na průběh namítaného řízení, které probíhá aktuálně ke dni vyjádření žalované již po dobu 7 let, věc je řešena opakovaně na dvou stupních soudní soustavy, když ve věci také rozhodoval Ústavní soud. Poukázala na procesní náročnost, taktéž náročnost skutkovou a právní, pokud jde o význam řízení, zhodnotila jej jako běžný. Uvedla, že v řízení nelze shledat jednotlivé průtahy soudu. Z tohoto důvodu žádala žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobce u žalované 6. 4. 2018 jako nároku na poskytnutí zadostiučinění za tvrzenou nemajetkovou újmu z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 115.630 Kč a nepřiznání nároku žalované.
4. Mezi účastníky zůstal sporným požadavek na finanční zadostiučinění žalobce a tedy kumulativní splnění předpokladů dle zák. č. 82/98 Sb. pro finanční plnění.
5. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování předmětným obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. [REDAKCE], ze kterého má za prokázané následující úkony účastníků a soudu: 8.6.2012 doručen návrh žalobci proti zletilému synovi o zrušení vyživovací povinnosti soudu, 29.6.2012 daná výzva na žalovaného k vyjádření se k žalobě, 5.9.2012 soudu došlo vyjádření žalovaného, ústní jednání bylo nařízeno na 6.11.2012. Ve spise jsou založeny žádosti o spis od Obvodního soudu pro Prahu 3, ústní jednání bylo konáno ve věci 6.11.2012, v rámci něho provedeny listinné důkazy, vyjádřen návrh žalobce na případné snížení výživného. Vyjádření žalobce došlo 22.11.2012 soudu, další ústní jednání bylo nařízeno na 22.11.2012, v tomto termínu konáno a provedeny listinné důkazy. Následně byla zjišťována součinnost Psychiatrického centra Green Doors občanského sdružení a Úřadu práce ČR. 28.11.2012 došlo vyjádření žalovaného. Následně byl zjišťován aktuální zdravotní stav žalovaného od lékařů. Ústní jednání bylo nařízeno na den 15.1. 2013, bylo přechočeno na 17.1.2013, následně byla doručena lékařská zpráva Psychiatrického centra Praha 10.1.2013 a 11.1.2013 taktéž od společnosti Green Doors, 3.1.2013 pak z úřadu práce. Ústní jednání bylo konáno 17.1.2013 a provedeny listinné důkazy, soud následně požadoval další zprávy o součinnosti od úřadu práce. Další vyjádření došlo v datech 11.2. a 12.2. 2013. Následovalo podání vyjádření žalovaného ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

věci 13.2.2013, ústní jednání bylo konáno 14.2.2013, v rámci něhož byl vyhlášen rozsudek, jímž pod výrokem I. byla zrušena vyživovací povinnost a pod výrokem II. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Do rozsudku směřovalo včasné odvolání 4.4.2013 a následně 11.4. odůvodnění odvolání. Následně byla doručena žádost o opravu rozhodnutí. Usnesením z 17.4.2013 byl druhý účastník vyzýván k vyjádření se k odvolání a taktéž byly činěny kroky k odstranění vad odvolání usnesením z 17.4.2013. 2.5. došlo odvolání žalobce do náhrady nákladů řízení. 6.5.2013 následně vyjádření žalobce. Následně soudem byla dána výzva k vyjádření se k odvolání pro žalovaného 31.5.2013. Došlo doplnění odvolání od žalovaného 21.6.2013 a dále vyjádření žalobce 25.6.2013. Předkládací zprávou k Městskému soudu v Praze byla věc předložena 18.7.2013. Ústní jednání bylo nařízeno 25.11.2013 u Městského soudu v Praze a dále žádána o součinnost Městská část Praha 4 a ČSSZ. 7.10.2013 došlo sdělení ČSSZ, kdy byl potvrzen invalidní důchod žalobce a jeho výše. 17.10.2013 potom sdělení Úřadu práce ČR. Ústní jednání bylo konáno 25.11.2013, v rámci něho bylo vydáno usnesení Městským soudem v Praze, jímž byl rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena zpět, a to z důvodu § 219a odst. 1 písm. b) za použití § 221 odst. 1 o.s.ř. a když dle závazného právního názoru se soud musí zabývat, zda žalovaný nabyl schopnosti se samostatně žít a ovlivňovat vlastní příjmy a potřeby sám uspokojovat. Další ústní jednání bylo u soudu I. stupně nařízeno na 3.4. referátem z 17.2.2014. V rámci ústního jednání byly provedeny listinné důkazy a jednání odročeno na 10.4.2014. Následně bylo jednání přechočeno na 22.5.2014. Usnesením z 8.4.2014 byla dána výzva pro žalobce na doplnění tvrzení a důkazů. Žalobce na ni následně reagoval, a to 17.4.2014 předchozím podáním 7.4.2014. V rámci ústního jednání konaného 22.5.2014 byl vyslechnut svědek, a to matka a dále další svědek. Jednání bylo dále odročeno. 25.6.2014 byli účastníci obeznámeni, že bude ustanovován znalec ve věci. 3.7.2014 byly doručeny dotazy na znalce a usnesením z 14.7.2014 ustanoven znalec z oboru zdravotnictví, dětská psychiatrie. Následovala žádost o osvobození od soudních poplatků 21.7.2014. Následně bylo zasláno vyjádření „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. Následovala žádost o prodloužení lhůty k vypracování znaleckého posudku ze strany znalce – té bylo vyhověno a lhůta prodloužena o tři měsíce. 19.8.2014 došlo prohlášení a usnesením z 16.9.2014 nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku žalobci. Právní moci nabylo rozhodnutí 8.10.2014. Soudní poplatek byl zaplacen 13.10.2014. Následně byl spis zasílán znalci, a to 15.10.2014. 10.11. soud eviduje e-mail od znalce ohledně žádosti o zproštění. Usnesením z 13.11.2014 byl zproštěn znalec a ustanoven znalec nový. 5.12.2014 soud eviduje další žádost, a to nové znalkyně o zproštění zpracování znaleckého posudku. Usnesením z 6.1.2015 byl ustanoven nový znalec. Následovalo vyjádření znalce z 5.3.2015 a opětovná žádost o zproštění. Usnesením z 12.3.2015 byl ustanoven nový znalec, a to Znalecký ústav - Všeobecná fakultní nemocnice v Praze. 14.4.2015 byl zaslán spis znaleckému ústavu a následovala žádost o zproštění znaleckého ústavu 30.4.2015. Usnesením z 6.5.2015 byl ustanoven nový Znalecký ústav, a to Fakultní nemocnice Olomouc s právní mocí rozhodnutí 25.5.2015. 3.8.2015 byl zaslán spis znalci, 21.9.2015 došlo sdělení znaleckého ústavu s tím, že má problémy s dostavením se žalovaného ke znaleckému zkoumání pro zdravotní problémy. 22.9.2015 bylo reagováno přípisem soudu. Usnesením z 22.9.2015 bylo uloženo žalovanému poskytnout součinnost znalci. 6.10.2015 potom došla zpráva znaleckého ústavu s tím, že se opět žalovaný nedostavil a žádost o zproštění znaleckého ústavu zpracování znaleckého posudku 16.11.2015. Referátem soudce z 18.11. a 19.11.2015 byla usnesením uložena povinnost žalovanému dostavit se ke znalci. V průběhu února roku 2016 byly činěny dotazy na znalecký ústav a následovala zpráva znaleckého ústavu 11.1.2016 žádost žalovaného o přiznání osvobození od soudního poplatku a zástupce pro řízení 17.1.2016, když usnesením z 26.1.2016 pro opětovné problémy se zpracováním znaleckého posudku došlo ke zproštění znaleckého ústavu a ustanovení nového znalce ke zpracování znaleckého posudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

1.3.2016 byly činěny žádosti soudu ohledně doplnění výdělkových poměrů žalovaného a další rozhodné skutečnosti k posouzení jeho žádosti. 29.6.2016 byl činěný dotaz na znalce ohledně zpracování znaleckého posudku. Následně byla zaslána znalcem e-mailová komunikace, která byla přeposílána zástupci žalovaného na vědomí a 30.6.2016 žádána součinnost se znalcem. Usnesením z 7.7.2016 byla uložena žalovanému povinnost dostavit se ke znalci. 21.7.2016 byl opět činěn přípis znalci. 12.8.2016 byl ve věci zaslán znalecký posudek soudu. Usnesením z 25.8.2016 soud činil výzvu vůči účastníkům k vyjádření se k zpracovanému znaleckému posudku. Následovala žádost soudu o doplnění vyúčtování znalce 25.8.2016, když následně z 16.9.2016 soud eviduje sdělení žalobce, že trvá na výsledku znalce. Usnesením z 6.10.2016 byl ustanoven zástupce žalovanému a přiznáno osvobození od soudních poplatků. Následovala žádost i o výslech konzultantky MUDr. Tošnerové. Usnesením z 2.11.2016 bylo přiznáno znalečné. Platební poukaz byl vypraven 16.12.2016. 1.2.2017 došlo vyjádření zástupce žalovaného a v rámci ústního jednání konaného 7.2.2017 se na jednání dostavil znalec, ale výslech nebyl realizován pro nepřítomnost žalovaného, který je na jeho výsledku trval. Následovala výzva dle ust. § 118a o.s.ř. k doplnění skutkových tvrzení a důkazů na žalobce dne 7.2.2017 a následně vyjádření žalobce 7.2.2017. Usnesením z 8.3.2017 byla činěna opětovná výzva na žalobce ve smyslu ust. § 118a o.s.ř. Následovala omluva předvolané znalkyně k doplnění žalovaného 15.3.2017. Ústní jednání bylo konáno 21.3.2017, vyslechnut znalec a provedeny listinné důkazy. Na ústním jednání konaném následně 16.5.2017 došlo k výsledku jednoho svědka. Usnesením z 21.3. a 7.2.2017 byly přiznány náklady znalečného. V rámci ústního jednání konaného 26.5.2017 byl vyhlášen ve věci rozsudek. Pod výrokem I. došlo ke snížení výživného za období od 1.4.2012 do 31.12.2012 na částku █████ Kč měsíčně. Dále sníženo na █████ Kč měsíčně za období od 1.1. 2013 do 31.12.2013, pod výrokem II. byla zamítnuta žaloba na zrušení vyživovací povinnosti a pod výroky III. až V. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Do věci bylo podáno včasné odvolání žalobcem 24.7.2017. Usnesením byl žalobce vyzýván k odstranění vad odvolání 12.9.2017 a následovalo odůvodnění odvolání 20.9.2017. Dále byla vydávána výzva k vyjádření se k odvolání pro žalovaného, a to 1.9.2017, když vyjádření žalovaného soud obdržel 20.10.2017. Předkládací zprávou z 31.10.2017 byla věc předložena odvolacímu soudu. Ústní jednání bylo nařizeno na den 18.1.2018. Rozsudkem Městského soudu v Praze byl změněn výrok II. částečně a částečně zrušen a dále zrušeny akcesorické výroky o náhradě nákladů řízení. 1.3.2018 v rámci ústního jednání konaného u soudu I. stupně byly provedeny listinné důkazy. Jednání odročeno na 12.4.2018. 2.3.2018 bylo vydáno usnesení – opětovná výzva na žalobce k doplnění skutkových tvrzení a důkazů ve smyslu ust. § 118a o.s.ř. Dále byly činěny dotazy na úřad práce a následovalo vyjádření žalobce 3.4.2018. Následovala žádost o spis, konkrétně adresovaná Ústavním soudem Obvodnímu soudu pro Prahu 4 s ohledem na podanou ústavní stížnost žalobci 11.4.2018. 12.4.2018 bylo konáno ústní jednání, které bylo následně odročeno. Následně byla žádána zpráva ČSSZ, když tato odpověděla přípisem z 30.4.2018. Podání žalobce soud eviduje 28.4.2018. V rámci ústního jednání konaného 5.6.2018 byly provedeny listinné důkazy a účastnický výslech žalovaného. 18.7.2018 došlo vyjádření žalobce a ve spise je dále založeno rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. II.ÚS 1265/18 o odmítnutí ústavní stížnosti z 15.8.2018. Ústní jednání bylo konáno 11.9.2018. Byly provedeny listinné důkazy a jednání odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 21.9.2018. V rámci tohoto ústního jednání byl ve věci vyhlášen rozsudek. Pod výrokem I. bylo sníženo výživné za období od 1.1.2014 do 31.12.2015. Pod výrokem II. zamítnut návrh na zrušení výživného. Pod výrokem III. změněn rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 z 18.10.2016 a dále pod výroky IV. až VI. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Do věci bylo podáno včasné odvolání 5.11.2018, následovala výzva k vyjádření se k odvolání 14.11.2018 a předkládací zprávou z 17.1.2019 byla věc předkládána odvolacímu soudu. Ústní jednání zde bylo nařizeno na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

21.2.2019, následně odročeno na 28.3.2019 a dále následně předročováno z důvodu nutnosti vrácení spisu soudu I. stupně k vydání doplňujícího rozsudku. Ústní jednání bylo konáno 25.4.2019. Byl vydán doplňující rozsudek a dále předkládací zprávou opětovně věc vrácena Městskému soudu v Praze 21.5.2019. Ústní jednání bylo konáno 27.6.2019, poté odročeno z důvodu úrazu soudce na neurčito. Nový termín ústního jednání stanoven na 29.8.2019. Zde bylo rozhodnuto rozsudkem pod výrokem I. byl rozsudek soudu I. stupně ve výrocích I., IV. a V. potvrzen, pod výrokem II. změněn výrok III. a dále pod výrokem III. rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Rozhodnutí je aktuálně v právní moci 19.9.2019. Ve věci byla podána stížnost z 27.11.2015 právním zástupcem žalobce v původním řízení adresovaná předsedovi Obvodního soudu pro Prahu 4 na průtahy v řízení podle § 164 zákona č. 6/2002 Sb.

6. Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování listinami, které žalobce označil a předložil, a to výroční statistickou zprávou Ministerstva spravedlnosti z roku 2016 ohledně českého soudnictví v roce 2016, potvrzením o úhradě výživného do roku 2016 bez dluhu, předžalobní výzvou žalobce vůči panu S██████████ - krácení bezdůvodného obohacení, a to pro nadbytečnost, když na základě provedeného dokazování lze posoudit skutkový stav věci a provedené listinné důkazy nesměřují k meritu věci.
7. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Žalobce byl v procesním postavení žalobce účasten řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. ██████████ zahájeného žalobou 8. 6. 2012, které dosud není pravomocně skončeno, když za období od 8. 6. 2012 do 19. 12. 2018 žádal finanční zadostiučinění ve výši 115.630 Kč s ohledem na tvrzenou nepřiměřenou délku řízení. Řízení počalo jako návrh na zrušení vyživovací povinnosti vůči zletilému synovi, následně došlo ke změně žaloby spočívající v rozšíření návrhu na případné snížení vyživovací povinnosti. V řízení soud shledal opakované průtahy soudu pokud jde o ustanovování znalců, a to celkem v 6 případech, usneseními z dat 14. 7. 2014, 13. 11. 2014, 6. 1. 2015, 12. 3. 2015, 12. 3. 2016, 6. 5. 2015 a 26. 1. 2016, když s ohledem na vyřízení znalců z oboru a s ohledem případně na kombinaci zdravotních problémů žalovaného jako posuzovaného, zadání znaleckého posudku bylo obtížné a opakovaně znalci odmítali jeho zpracování. Soud proto opakovaně, celkem 5x, zprošťoval znalecké ústavy, případně samotné znalce povinnosti vyhotovení znaleckého posudku ve věci. Ve věci bylo rozhodováno celkem 2x soudem I. stupně, 2x soudem odvolacím a jednou Ústavním soudem, ve věci bylo procesně rozhodováno o opravách rozhodnutí, vadách odvolání, osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce, a to opakovaně, opakovaně byli ustanovováni znalci ke zpracování znaleckého posudku, řízení si vyžádalo zvýšenou komunikaci se znalci a součinnost dalších orgánů státu ke zjištění majetkové i osobnostní situace, včetně situace výdělkové obou účastníků řízení, a taktéž bylo rozhodováno o znalečném. Pokud jde o okruh důkazů, kromě listinných důkazů byly prováděny znalecké posudky, výsledky znalců, svědků a účastníků. Žalobce podal stížnost na průtahy. Žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil svou žádostí ze dne 6. 4. 2018, na nárok ze strany žalované hrazeno nebylo.
8. Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu, způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen OdpŠk) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou výkonem státní moci.
9. Podle § 2 citovaného zákona odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
10. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena dle písm. b) nesprávným úředním postupem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

11. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
12. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možné nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlídně se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž i ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostatečných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánu veřejné moci během řízení, e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
13. Soud předmětnou věc posoudil po právní stránce podle ust. § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 13 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2, 3 zák. č. 82/98 Sb., kdy se žalobce po žalované domáhal zaplacení zadostiučinění za nesprávný úřední postup, který mu měl vzniknout porušením povinnosti vydat rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4, pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené době. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem podle § 15 odst. 2 OdpŠk.
14. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda Obvodní soud pro Prahu 4 vydal rozhodnutí v řízení, vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věta třetí OdpŠk. Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém řízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ust. § 31a odst. 3 OdpŠk, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž i ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků odstranit průtahy v řízení, postupu orgánu veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 31. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 35/2012).
15. Provedeným dokazováním soud zjistil určitou nekoncentrovanost soudu pokud jde především o ustanovování znalců ke zpracování znaleckého posudku na žalovaného. Jak soud konstatoval již shora v části o dokazování, soud opakovaně, celkem 6x byl nucen ustanovit znalce, případně znalecké ústavy ke zpracování znaleckých posudků, neboť opakovaně se znalci či znalecké ústavy ze znaleckých posudků omlouvali a žádali o jejich zproštění. Důvody byly jednak pracovní zatížení, jednak okruh zdravotních problémů, které bylo nutné zodpovědět a ke kterým někteří nebyli povoláni, případně vztah k účastníkům. Soud, aniž by telefonicky předjednal možnost vypracování

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

znaleckého posudku, pak automaticky opakovaně znalce ustanovoval, což vedlo k opakované nutnosti jejich zprošťování s ohledem na jejich opakovaná vyjádření. Soud proto uvádí, že v období roku a půl od 14. 7. 2014 do 26. 1. 2016, než byl stanoven znalec, který byl schopen znalecký posudek zpracovat, lze shledat ve spise průtahy. Tyto skutečnosti totiž negativně poznamenaly celou délku řízení. V důsledku porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě mu vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaná nevyvracela), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo namísto spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva žalovaná netvrdila, ani je soud neshledal (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011).

16. Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz rozsudky sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, 30 Cdo 4889/2009, 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení na základní částku v rozmezí 15.000 Kč až 20.000 Kč za první 2 roky řízení a dále pak za každý další rok řízení. Za posuzované soudní řízení v délce 6 let a 6 měsíců (tak, jak je žalobce vymezil od 8. 6. 2012 do 19. 12. 2018) přísluší žalobci částka 81.250 Kč, když soud vycházel z částky 15.000 Kč za první 2 roky a z částky 15.000 Kč za každý rok řízení. Uvedenou částku soud zvolil z důvodu, že délka řízení nebyla nikterak extrémní.
17. Tuto částku soud následně podrobil kritériím § 31a OdpŠk, když pokud jde o složitost řízení, ponižoval základní částku o 30 %. Soud dospěl k určité procesní, skutkové i právní složitosti předmětného řízení, pokud jde o procesní složitost, i přes výtky k ustanovování znalců soud uvádí, že řízení spočívalo především na znaleckém zkoumání, bylo nutné vyžádat si znalecké posudky, případně i doplňky a taktéž výslech znalce byl realizován včetně následného určení znaleckého. Samotné řízení, pokud jde o typovou stránku, si vyžádalo značnou součinnost jednotlivých dalších institucí, a to Psychiatrického centra Praha, Green Doors, občanského sdružení, Úřadu práce ČR, České správy sociálního zabezpečení, Městské části Praha 4 a dalších institucí, které soudu dokládaly případně jak zdravotní stav žalovaného, tak příjmovou finanční a osobní stránku poměrů jednotlivých účastníků. Jak bylo sdělováno již v části dokazování, soud se musel procesně vypořádat s vadami odvolání, s žádostmi o osvobození od soudních poplatků a žádostmi o určení zástupce pro řízení, byl nucen komunikovat se znalci, podával výzvy k součinnosti. Ve věci bylo, pokud jde o meritum věci, rozhodováno celkem 2x soudem I. stupně, 2x soudem odvolacím a 1x Ústavním soudem. Soud ve věci shledal i skutkovou a právní složitost s ohledem na znalecké zkoumání, které bylo nutné učinit, výslechy svědků a účastníků a především mnoho listinných důkazů, které bylo nutné posoudit.
18. Pokud jde o další kritérium jednání poškozeného, soud navyšoval částku o 5 %, a to s ohledem na prokázanou stížnost na průtahy v řízení, kterou žalobce doložil. Z té je zřejmé, že žalobce sledoval průběh řízení, toto mu nebylo lhostejné a snažil se průtahy svou žádostí odstranit. Pokud jde o kritérium orgánů veřejné moci během řízení, soud uvádí, že se na celkové délce řízení negativně promítl zejména nekoncentrovaný postup soudu I. stupně, pokud jde o ustanovování znalců tak, jak bylo uvedeno již výše, a tato skutečnost pak vedla k závěru soudu o nepřiměřené délce řízení. Tuto skutečnost však soud spatřuje dostatečně zohledněnou již v samotném přiznání peněžité formy zadostiučinění v uvedené výši. Ohodnocení uvedeného kritéria tedy nezakládá ani navýšení ani snížení hodnoty odškodnění.
19. Pokud jde o význam předmětu řízení pro účastníka, jako poslední kritérium, které bylo hodnoceno, soud uvádí, že ačkoliv žalobcem byl uváděn zvýšený význam řízení pro účastníka, když uváděl, že v dané věci šlo o řízení o zrušení, případně snížení vyživovací povinnosti, soud v předmětném řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.

význam zvýšený pro žalobce neshledal. Soud přihlédl ke specifickým projednávaného řízení, když šlo o plnění výživovací povinnosti ke zletilému synovi, který však byl nemocen, po úrazu, invalidní, a tento měl být živen svým invalidním otcem. Řízení proto bylo komplikováno zjišťováním zdravotního stavu obou účastníků, nutností zjištění možnosti a schopnosti žalovaného se živit, která byla značně omezena, a k prokázání toho byl opakovaně ustanovován znalec z oboru zdravotnictví, dětské psychiatrie. S ohledem na nemožnost zletilého syna se živit, která byla zjištěna, s ohledem na zjišťování poměrů žalobce jakožto otce zletilého syna, soud uvádí, že není na místě význam řízení pro účastníka jakkoliv navyšovat, když bylo zřejmé, že zletilý syn výživné vyžaduje (včetně jeho doplatku), je na otce výživou plně odkázán a bylo pouze zjišťováno, v jaké výši. Soud proto závěrem uvádí, že celkovou částku finančního zadostiučinění ponížoval o 25 % z důvodů shora uvedených a pod výrokem I. jako adekvátní částku finančního plnění přiznal žalobci částku 60.937,50 Kč včetně zákonných úroků z prodlení, které byly žádány v zákonné výši dle ust. § 1970 obč. zák. od 7. 10. 2018, tedy po uplynutí 6 měsíců po uplatnění nároku žalobce u žalované dle ust. § 14 a 15 OdpŠk.

20. Pod výrokem II. proto soud dále uvádí, že zamítal nárok, který svou výší přesahuje nárok přiznaný.
21. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Žalobce byl, co do merita věci, úspěšný, proto mu byla přiznána náhrada nákladů řízení sestávající se ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a dále nákladů právního zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za přípravu a převzetí věci, podání žaloby a účast na ústním jednání, tedy 3x 3.100 Kč, dále 3 režijní paušály à 300 Kč za tytéž úkony právní služby dle ust. § 13 vyhl., to vše, vyjma soudního poplatku, zvýšené o 21 % řádně doloženého DPH advokáta, tedy celkově ve výši 14.342 Kč.
22. Lhůta k plnění ve výroku I. i III. byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve lhůtě delší 15 dnů, dle organizačně technické možnosti žalované plnit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve 3 vyhotoveních.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha dne 5. listopadu 2019

Mgr. Lucie Vítková v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Dvořáková.